

Nr 171.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 27 maj 1921 om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

Uti en till riksdagen avlämnad proposition nr 255 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen antaga förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 27 maj 1921 om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

Denna provisoriska lag är en ren kristidslag tillkommen under de under krisåren tillskapade onormala förhållandena. Lagen har således tillkommit under en viss situation som emellertid icke nu förefinnes. Den rådande depressionen på trävarumarknaden pekar hän mot normala förhållanden även på detta område, varför även inom skogsbruket såväl som på övriga områden de sista resterna av kristidens många förordningar böra snarast avskaffas. Det faktum kvarstår nämligen, att denna tillfälliga lag gör ett kraftigt ingrepp i den enskildes förfoganderätt över sin egendom, och den osäkerhet som sådana lagar alltid föra med sig kvarstår fortfarande. Bl. a. visar detta sig, när det gäller att bedöma fastighetens och därå varande skogstillgångars verkliga värde med hänsyn taget till den inskränkning i den fria förfoganderätten som i ena eller andra fallet med tillhjälp av den tillfälliga skogslagen kan göras.

Lagen är nämligen icke en skogsvårdslag i egentlig mening utan en förbudslag.

För lagens upphävande tala vidare två viktiga omständigheter, nämligen de konsekvenser lagen medfört i ekonomiskt hänseende i fråga om skogsvårdsstyrelsernas administrationskostnader samt förhållandet till den blivan-

de definitiva skogslagstiftningen. I ekonomiskt avseende har lagen haft till följd att för tillsynen över lagens efterlevnad skogsvårdsstyrelserna måst anställa ett betydligt ökat antal tjänstemän. Jag har just här tillgänglig skogsvårdsstyrelsers årsberättelse för år 1920, varav framgår, att antalet länsskogvaktare och övriga tjänstemän de senare åren ökats avsevärt och att vissa skogsvårdsstyrelsers löne- och omkostnadskonto i följd därav ökats i oroväckande grad, så att, trots anslag från staten, landsting och hushållnings-sällskap samt inflytande skogsvårdsavgifter, inkomsterna hava svårt att räckta till. Ser jag på en av dessa redogörelser, som jag har framför mig, finner jag att omkostnader för löner, pensioner, resekostnader m. m. går till mer än dubbelt mot de utgifter, som utgått till de sammanlagda konton som avse skogsupplysning och skogsodling.

För några år sedan hade skogsvårdsstyrelserna i vissa län möjlighet att tillhandahålla skogsägarna skogsplantor gratis. De på senare åren ökade omkostnaderna hava medfört, att skogsägarna nu måste köpa frö och plantor till vissa av styrelsen bestämda priser. Jag har tillåtit mig vid ett tillfälle framhålla dessa förhållanden och fick till svar, att det är den tillfälliga skogslagen som huvudsakligen nödvändiggjort det ökade antalet tjänstemän och de ökade omkostnaderna. Att bibehålla sådana provisoriska lagar, ej längre nödiga, men medförande sådana konsekvenser, kan icke vara lämpligt i en tid då största sparsamhet är av nöden, och då det verkställes personalinskränkningar t. o. m. inom statens egna verk. Ett faktum är, att de senaste årens lagstiftning på flera områden medfört en överorganisation, så ock på detta område, ett förhållande som snarast bör bringas i jämviktsläge.

Ett annat förhållande, som talar mot lagens bibehållande, är dess ställning till den blivande definitiva skogslagstiftningen. I den föreliggande kungl. propositionen meddelas att förslag till ny fullständig skogslag inom de närmaste åren är att förvänta. Om så är, då frågas: Kan det vara lämpligt att bygga denna definitiva lagstiftning, avsedd att gälla för lång tid framåt, på de erfarenheter som vunnits under onormala, genom en kristidslag ytterligare tillkrånglade, förhållanden. Det synes mig vara riktigt, att den kungl. propositionen avslås och den blivande definitiva lagstiftningen bygges på de erfarenheter, som därefter under normala förhållanden vinnes. Häremot invändes kanske att åtskilligt av vad den tillfälliga lagen innehåller kommer att inpassas i den blivande definitiva lagstiftningen. Huru riksdagen framdeles kommer att besluta härom veta vi intet, men vad som borde vara viktigt är att de förhållanden från vilka erfarenheter hämtas icke tillskapas genom uppehållande av de ur flera synpunkter osympatiska kristidslagarna.

Med anledning härav får jag hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 255 med förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 27 maj 1921 om tillfälliga åtgärder till förekommande av skövling av skog å fastighet i enskild ägo.

Stockholm den 8 maj 1922.

J. B. Johansson,
Fredrikslund.

...

...
...
...
...

...

...
